Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 11. februára 2015*

„Životné prostredie — Smernica 85/337/EHS — Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie — Projekty, ktoré musia alebo nemusia byť predmetom posudzovania — Skúšobné vrty — Bod 14 prílohy I — Pojem ‚ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely' — Povinnosť vykonať posudzovanie pri ťažbe určitého množstva zemného plynu — Bod 2 písm. d) prílohy II — Pojem ‚hĺbkový vrt' — Bod 1 prílohy III — Pojem ‚prepojenie s inými projektmi'"

Vo veci C-531/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 11. septembra 2013 a doručený Súdnemu dvoru 8. októbra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Marktgemeinde Straßwalchen a i.

proti

Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend,

za účasti:

Rohöl-Aufsuchungs AG,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca), A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. septembra 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Marktgemeinde Straßwalchen, v zastúpení: G. Lebitsch, Rechtsanwalt,

— Rohöl-Aufsuchungs AG, v zastúpení: C. Onz, Rechtsanwalt, za právnej pomoci H.-J. Handler,

* Jazyk konania: nemčina.

— rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a M. Lais, splnomocnené zástupkyne,

— nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, A. Lippstreu a A. Wiedmann, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, D. Krawczyk a M. Rzotkiewicz, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Wilms a C. Hermes, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 9. októbra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu bodu 14 prílohy I smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248), zmenenej a doplnenej smernicou 2009/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, s. 114, ďalej len „smernica 85/337“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania, ktorého účastníkmi sú Marktgemeinde Straßwalchen (obec Straßwalchen), ako aj 59 ďalších žalobcov a Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend, vo veci rozhodnutia, ktorým sa spoločnosti Rohöl-Aufsuchungs AG povoľuje uskutočniť skúšobný vrt na území Marktgemeinde Straßwalchen.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 4 ods. 1 a 2 smernice 85/337 znie:

„1. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, projekty uvedené v prílohe I podliehajú posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

2. Pokiaľ článok 2 ods. 3 neustanovuje inak, členské štáty určia pre projekty uvedené v prílohe II na základe:

a) skúmania každého jednotlivého prípadu,

alebo

b) prahov alebo kritérií stanovených členskými štátmi,

či budú podliehať posúdeniu v súlade s článkami 5 až 10.

Členské štáty môžu rozhodnúť uplatňovať oba postupy uvedené v písmenách a) a b).“

4 Príloha I smernice 85/337, nazvaná „Projekty, ktoré sú predmetom článku 4 ods. 1“, vo svojom bode 14 stanovuje:

„Ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely, ak extrahované množstvo presahuje 500 ton za deň pre ropu a 500 000 m^3/deň pre plyn.“

5 Príloha II smernice 85/337, nazvaná „Projekty, ktoré sú predmetom článku 4 ods. 2“, vo svojom bode 2 písm. d) stanovuje:

„Ťažobný priemysel ...

d) hĺbkové vrty, najmä:

— geotermálne vrty,

— vrty pre uskladnenie atómového odpadu,

— vrty na získanie vody,

s výnimkou vrtov na skúmanie stability pôdy.“

6 Príloha III smernice 85/337, nazvaná „Výberové kritérium uvedené v článku 4 ods. 3“, znie:

„1. Vlastnosti projektov

Projekty sa musia posudzovať najmä so zreteľom na:

— veľkosť projektu;

— prepojenie s inými projektmi;

— využitie prírodných zdrojov;

— produkciu odpadu;

— znečistenie a poškodenie;

— riziko nehôd vzhľadom na použité látky a technológie.

2. Umiestnenie projektov

Musí sa zvážiť citlivosť životného prostredia v pravdepodobne zasiahnutej zemepisnej oblasti, a najmä:

— využitie existujúcej pôdy;

— relatívny dostatok, kvalita a regeneratívna schopnosť prírodných zdrojov oblasti;

— absorpčná schopnosť prírodného prostredia najmä so zreteľom na:

a) močariská;

b) pobrežné oblasti;

c) horské a lesné oblasti;

d) prírodné rezervácie a parky;

e) oblasti vyčlenené alebo chránené právnymi predpismi členských štátov; špeciálne chránené oblasti určené členskými štátmi podľa smernice 79/409/EHS a smernice 92/43/EHS;

f) oblasti, v ktorých boli už prekročené environmentálne kvalitatívne štandardy stanovené právnymi predpismi spoločenstva;

g) husto obývané oblasti;

h) krajiny s historickým, kultúrnym, alebo archeologickým významom.

3. Vlastnosti potenciálneho vplyvu

Prípadné významné vplyvy projektov sa musia zvážiť vo vzťahu ku kritériám uvedeným v odsekoch 1 a 2 vyššie, a najmä vzhľadom na:

— rozsah vplyvu (zemepisná oblasť a rozsah zasiahnutej populácie);

— cezhraničný dosah;

— veľkosť a komplexnosť vplyvu;

— pravdepodobnosť vplyvu;

— trvanie, frekvencia a rever[z]ibilita vplyvu.“

Rakúske právo

7 Príloha 1 zákona z roku 2000 o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz 2000, BGBl., 697/1993) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (BGBl. I, 87/2009, ďalej len „UVP-G“) znie:

„Príloha obsahuje projekty, ktoré si vyžadujú vykonanie posúdenia vplyvov na životné prostredie podľa § 3.

V stĺpcoch 1 a 2 sa nachádzajú tie projekty, pri ktorých je bezpodmienečne nevyhnutné vykonať posúdenia vplyvov na životné prostredie a ktoré podliehajú konaniu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (stĺpec 1) alebo zjednodušenému postupu (stĺpec 2). Pri zmenách skutočností uvedených v prílohe 1 treba od uvedených prahových hodnôt vykonať v konkrétnom prípade posúdenie vplyvov na životné prostredie; inak platí § 3a ods. 2 a 3, okrem prípadov, keď ide výslovne len o ‚nové zariadenie‘, novostavbu‘ alebo ‚nové sprístupnenie‘.

V stĺpci 3 sú uvedené tie projekty, ktoré podliehajú povinnosti posudzovať vplyvy na životné prostredie iba pri splnení osobitných podmienok. Pri týchto zámeroch sa vyžaduje vykonať posúdenie v konkrétnom prípade po prekročení minimálnych prahových hodnôt. Ak z posúdenia konkrétneho prípadu vyplýva uvedená povinnosť, je potrebné postupovať v rámci zjednodušeného postupu.

Kategórie oblastí hodných ochrany uvedené v stĺpci 3 sú definované v prílohe 2. Oblasti kategórií A, C, D a E sa však z hľadiska povinnosti posúdiť vplyvy projektu na životné prostredie musia zohľadniť len vtedy, keď sú stanovené v dobe podania žiadosti.

…

Posudzovanie vplyvov na životné prostredie (PVŽP)		PVŽP podľa zjednodušeného postupu	
Stĺpec 1:		Stĺpec 2:	Stĺpec 3:
29	a) ťažba ropy alebo zemného plynu s kapacitou minimálne 500 ton za deň na sondu pri rope a minimálne 500 000 m^3/deň na sondu pri zemnom plyne; b) …		c) ťažba ropy alebo zemného plynu v oblastiach hodných ochrany kategórie A s kapacitou minimálne 250 ton za deň na sondu pri rope a minimálne 250 000 m^3 /deň na sondu pri zemnom plyne; d) … (Množstvá respektíve množstevné údaje pri atmosférickom tlaku)“

8 § 1 zákona z roku 1999 o minerálnych surovinách (Mineralrohstoffgesetz 1999, BGBl. I, 38/1999) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (BGBl. I, 111/2010, ďalej len „MinroG“) stanovuje:

„Na účely tohto zákona:

1. ‚Vyhľadávanie‘ je akékoľvek nepriame a priame hľadanie minerálnych surovín vrátane s ním súvisiacich prípravných činností, ako aj sprístupnenie a skúmanie prírodných ložísk minerálnych surovín a opustených háld, ktoré ich obsahujú, na účel zistenia, či sú vhodné na ťažbu;

2. ‚Získavanie‘ je oddeľovanie alebo uvoľňovanie (ťažba) minerálnych surovín a s nimi súvisiace prípravné, sprievodné a následné činnosti;

…“

9 § 119 MinroG nazvaný „Povoľovanie diel banského priemyslu“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Na vyhotovenie (zriadenie) povrchových baní, ako aj štôlní, šácht, vrtov s hĺbkou od 300 m a sond s hĺbkou od 300 m, ktoré vychádzajú z povrchu a slúžia na účely baníctva, je potrebné vyžiadať si povolenie štátneho orgánu…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Rozhodnutím Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend z 29. augusta 2011 získala Rohöl-Aufsuchungs AG podľa § 119 MinroG povolenie na uskutočnenie skúšobného vrtu do hĺbky 4 150 metrov na území Marktgemeinde Straßwalchen bez posudzovania vplyvov tohto projektu na životné prostredie, Toto rozhodnutie je predmetom odvolania na Verwaltungsgerichtshof, ktoré podali Marktgemeinde Straßwalchen a 59 ďalších osôb.

11 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že sporné povolenie sa vzťahuje na niekoľko prác a činností, najmä na uskutočnenie prác potrebných na zriadenie miesta vrtu a v prípade neúspešného vrtu na navrátenie plochy do pôvodného stavu.

12 V prípade nájdenia uhľovodíkov získala Rohöl-Aufsuchungs AG povolenie na skúšobnú ťažbu zemného plynu až do celkového množstva 1 000 000 m^3, aby sa preukázala hospodárnosť vrtu. Podľa vnútroštátneho súdu sa má pritom ťažiť 150 000 až 250 000 m^3 zemného plynu denne a rovnako maximálne 150 m^3 ropy a 18 900 m^3 asociovaného zemného plynu denne. Takto vyťažené uhľovodíky sa na okrajovej oblasti miesta vrtu spália. Nepredpokladá sa napojenie na plynovod zemného plynu s vysokým tlakom.

13 Žalobcovia vo veci samej napádajú platnosť predmetného povolenia predovšetkým z dôvodu, že skúšobný vrt mal byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie v súlade s bodom 14 prílohy I smernice 85/337, ktorý stanovuje, že ťažba ropy a zemného plynu sa má podrobiť posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, ak sa táto ťažba uskutočňuje jednak „na komerčné účely“ a jednak ak vyťažené množstvo presahuje hodnoty stanovené v tomto ustanovení.

14 Vnútroštátny súd si po prvé kladie otázku, či sa skúšobný vrt uskutočňuje „na komerčné účely“, pokiaľ je jeho cieľom overiť len rentabilitu ložiska. Navyše sa domnieva, že celkový objem uhľovodíkov, ktorý možno v tomto rámci vyťažiť, je relatívne obmedzený, pretože množstvo zemného plynu, ktoré v prejednávanej veci možno vyťažiť na základe povolenia, je obmedzené na objem rovnajúci sa len dvojnásobku dennej prahovej hodnoty stanovenej v bode 14 prílohy I smernice 85/337.

15 Verwaltungsgerichtshof po druhé uvádza, že ak by sa pripustilo, že skúšobné vrty sledujú komerčné účely v zmysle bodu 14 prílohy I smernice 85/337, hodnota množstva uhľovodíkov stanoveného na vyťaženie za deň, sa nachádza pod prahovými hodnotami, ktoré stanovuje UVP-G, pri ktorých presiahnutí musí byť projekt predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie. Predmetné povolenie totiž nezohľadňuje uhľovodíky vyťažené v rámci iných vrtov v oblasti, ale zakladá sa výlučne na skúšobnom vrte, ktorého sa týka žiadosť spoločnosti Rohöl-Aufsuchungs AG.

16 Verwaltungsgerichtshof uvádza, že tento prístup je v súlade s rakúskym právom, pretože bod 29 písm. a) prílohy 1 UVP-G spresňuje, že na posúdenie, či treba uskutočniť posudzovanie vplyvov na životné prostredie, treba zohľadniť množstvá ropy a zemného plynu vyťažené „na sondu“. Keďže však bod 14 prílohy I smernice 85/337 takéto spresnenie neobsahuje, treba si položiť otázku, či rakúsky zákonodarca správne prebral uvedené ustanovenie.

17 Vnútroštátny súd si po tretie kladie otázku, či boli rakúske orgány povinné pri udeľovaní predmetného povolenia na skúšobný vrt zohľadniť kumulatívne účinky všetkých projektov „rovnakého druhu“. V tejto súvislosti uvádza, že na území Marktgemeinde Straßwalchen sa nachádza približne 30 sond na ťažbu zemného plynu, ktoré Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend v spornom rozhodnutí nezohľadnil, hoci z rozsudkov Umweltanwalt von Kärnten (C-205/08, EU:C:2009:767, bod 53) a Brussels Hoofdstedelijk Gewest a i. (C-275/09, EU:C:2011:154, bod 36) vyplýva, že cieľ smernice 85/337 nemožno obísť rozdelením projektov.

18 Na základe týchto úvah Verwaltungsgerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ide pri časovo a množstevne obmedzenej skúšobnej ťažbe zemného plynu, ktorá sa vykonáva v rámci skúšobného vrtu na preskúmanie rentability trvalej ťažby zemného plynu, o ‚ťažbu… zemného plynu na komerčné účely‘ podľa bodu 14 prílohy I smernice 85/337?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Odporuje bodu 14 prílohy I smernice 85/337 vnútroštátna právna úprava, ktorá pri ťažbe zemného plynu neviaže prahové hodnoty uvedené v prílohe I bode 14 smernice 85/337 na samotnú ťažbu, ale na ‚ťažbu na sondu‘?

3. Má sa smernica 85/337 vykladať v tom zmysle, že príslušný vnútroštátny orgán má v situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, v ktorej sa žiada o povolenie skúšobnej ťažby zemného plynu v rámci skúšobného vrtu, pri určení, či existuje povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie, preskúmať z hľadiska ich kumulatívneho účinku len všetky projekty rovnakého druhu, a to konkrétne všetky vrty uskutočnené na území obce?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

19 Svojou prvou otázkou chce vnútroštátny súd v podstate zistiť, či sa bod 14 prílohy I smernice 85/337 má vykladať v tom zmysle, že skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, v rámci ktorého sa predpokladá skúšobná ťažba zemného plynu a ropy, aby sa určila komerčná hospodárnosť ložiska, patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.

20 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 1 smernice 85/337 a s výnimkou článku 2 ods. 3 tejto smernice sa projekty uvedené v prílohe I tejto smernice majú podrobiť posudzovaniu vplyvov na životné prostredie. V súlade s bodom 14 prílohy I uvedenej smernice ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely musí byť predmetom takéhoto posudzovania, ak množstvá vyťažené za deň presahujú 500 ton ropy a 500 000 m^3 plynu.

21 Treba tiež pripomenúť, že tak z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, v zásade vyžaduje v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (pozri rozsudok Edwards a Pallikaropoulos, C-260/11, EU:C:2013:221, bod 29).

22 Je pravda, že skúšobný vrt uskutočnený na overenie hospodárnosti ťažby, a teda rentability ložiska, je na základe definície činnosťou vykonanou na komerčné účely. Ako uviedla generálna advokátka v bode 26 svojich návrhov, inak by to bolo v prípade skúšobnej ťažby, ktorá slúži len na výskum, ale nie na prípravu ekonomickej činnosti.

23 Z kontextu a cieľa bodu 14 prílohy I smernice 85/337 však vyplýva, že do pôsobnosti tohto ustanovenia nepatria skúšobné vrty. Uvedené ustanovenie totiž viaže povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie na množstvá ropy a zemného plynu, ktorých ťažba je plánovaná. Na tento účel stanovuje prahové hodnoty, ktoré musia byť prekročené denne, čo znamená, že sa vzťahuje na projekty s určitou dĺžkou trvania, ktoré umožňujú trvalú ťažbu relatívne značného množstva uhľovodíkov.

24 V tejto súvislosti treba uviesť, že by nemalo veľký zmysel uplatniť samotné kritériá stanovené v bode 14 prílohy I smernice 85/337 na skúšobné vrty, pretože prahová hodnota stanovená v tomto ustanovení je pri ťažbe ropy 500 ton denne a pri ťažbe zemného plynu 500 000 m^3 denne, zatiaľ čo hranica stanovená pre skúšobný vrt sa nevzťahuje na takúto prahovú hodnotu, ako ukazuje rozhodnutie napadnuté vo veci samej, ktoré povoľuje iba ťažbu zemného plynu v celkovom objeme jeden milión m^3.

25 Z vysvetlení poskytnutých tak v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, ako aj na pojednávaní ďalej vyplýva, že pred uskutočnením skúšobného vrtu nie je možné s istotou určiť skutočnú prítomnosť uhľovodíkov. Takýto vrt sa uskutočňuje na účely preukázania prítomnosti uhľovodíkov, prípadne na určenie ich množstva a prostredníctvom skúšobnej ťažby na overenie, či možno pristúpiť k ťažbe na komerčné účely. Množstvo uhľovodíkov, ktoré je možné denne vyťažiť, tak možno určiť iba na základe

skúšobného vrtu. Navyše je množstvo uhľovodíkov, ktorého ťažba sa predpokladá v rámci takého testu, ako aj trvanie testu obmedzené na technické požiadavky vyplývajúce z cieľa preukázať hospodárnosť ložiska.

26 Tento výklad podporuje aj systematika smernice 85/337. Bod 2 písm. d) prílohy II tejto smernice sa totiž môže uplatniť na skúšobné vrty, takže nie všetky skúšobné vrty sú od počiatku vyňaté z pôsobnosti tejto smernice.

27 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 2 prvého pododseku smernice 85/337 členské štáty či už na základe skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo na základe nimi stanovených prahov alebo kritérií určia, či projekty uvedené v prílohe II tejto smernice musia byť podrobené posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie.

28 Medzi týmito projektmi sú v bode 2 písm. d) tejto prílohy uvedené hĺbkové vrty, ku ktorým patria najmä geotermálne vrty, vrty pre uskladnenie atómového odpadu, vrty na získanie vody s výnimkou vrtov na skúmanie stability pôdy.

29 Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že taxatívne neuvádza rôzne druhy vrtov, na ktoré sa vzťahuje, ale že do jeho pôsobnosti patria všetky hĺbkové vrty s výnimkou vrtov na skúmanie stability pôdy.

30 Treba teda konštatovať, že pokiaľ sú skúšobné vrty hĺbkovými vrtmi, vzťahuje sa na ne bod 2 písm. d) prílohy II smernice 85/337.

31 V prejednávanej veci treba poznamenať, že skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, ktorého cieľom je určiť komerčnú hospodárnosť ložiska a ktorý môže ísť až do hĺbky 4 150 m, je hĺbkovým vrtom v zmysle bodu 2 písm. d) prílohy II uvedenej smernice.

32 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že bod 14 prílohy I smernice 85/337 sa má vykladať v tom zmysle, že skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, v rámci ktorého sa predpokladá skúšobná ťažba zemného plynu a ropy s cieľom určiť komerčnú hospodárnosť ložiska, nepatrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.

O druhej otázke

33 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku teda nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O tretej otázke

34 Vnútroštátny súd chce svojou treťou otázkou v podstate zistiť, či sa smernica 85/337 má vykladať v tom zmysle, že príslušný orgán má pri určení, či skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, podlieha povinnosti vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie, zohľadniť iba kumulatívne účinky všetkých projektov rovnakého druhu, a to sú podľa vnútroštátneho súdu v prejednávanej veci všetky vrty uskutočnené na území obce.

35 Ako uviedla generálna advokátka v bode 47 svojich návrhov, vnútroštátny súd sa z dôvodu, že táto otázka bola položená len v prípade kladnej odpovede na prvú otázku, zjavne domnieva, že povinnosť posudzovať vplyvy na životné prostredie vo veci, ktorú prejednáva, môže vyplývať len z článku 4 ods. 1 smernice 85/337 v spojení s bodom 14 prílohy I tejto smernice.

36 Táto domnienka je však nesprávna, pretože ako vyplýva z bodov 27 a 30 tohto rozsudku, môže takáto povinnosť vyplývať z článku 4 ods. 2 smernice 85/337 v spojení s bodom 2 písm. d) prílohy II tejto smernice.

37 To znamená, že v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, ktorú začal tento súd prejednávať. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Navyše Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával.

38 Na tretiu otázku treba teda odpovedať so zreteľom na povinnosti, ktoré môžu vyplývať z článku 4 ods. 2 smernice 85/337 v spojení s bodom 2 písm. d) prílohy II tejto smernice.

39 V bode 27 tohto rozsudku bolo pripomenuté, že podľa článku 4 ods. 2 smernice 85/337 majú členské štáty či už na základe skúmania každého jednotlivého prípadu, alebo na základe nimi stanovených prahov alebo kritérií určiť, či projekty uvedené v prílohe II tejto smernice musia byť podrobené posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie.

40 Pokiaľ ide o stanovenie prahových hodnôt alebo kritérií, treba pripomenúť, že článok 4 ods. 2 písm. b) smernice 85/337 v tejto súvislosti členským štátom skutočne priznáva mieru voľnej úvahy. Táto voľná úvaha je však obmedzená povinnosťou stanovenou v článku 2 ods. 1 tejto smernice zabezpečiť, aby projekty, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný vplyv na životné prostredie, a to najmä z dôvodu ich charakteru, veľkosti alebo umiestnenia, boli posúdené z hľadiska ich vplyvov (rozsudok Salzburger Flughafen, C-244/12, EU:C:2013:203, bod 29).

41 Cieľom kritérií a prahových hodnôt uvedených v článku 4 ods. 2 písm. b) smernice 85/337 je teda uľahčiť posúdenie konkrétnych vlastností, ktorými sa projekt vyznačuje, na účely určenia, či podlieha povinnosti posúdenia jeho vplyvov na životné prostredie (rozsudok Salzburger Flughafen, EU:C:2013:203, bod 30).

42 Z toho vyplýva, že príslušné vnútroštátne orgány, na ktoré bola podaná žiadosť o povolenie projektu spadajúceho pod prílohu II tejto smernice, musia osobitne preskúmať otázku, či vzhľadom na kritériá uvedené v prílohe III uvedenej smernice musí byť vykonané posudzovanie vplyvov na životné prostredie (pozri v tomto zmysle rozsudok Mellor, C-75/08, EU:C:2009:279, bod 51).

43 V tejto súvislosti z bodu 1 tejto prílohy III vyplýva, že treba posúdiť vlastnosti projektu predovšetkým vo vzťahu k jeho kumulatívnym účinkom s inými projektmi. Nezohľadnenie kumulatívneho účinku projektu s inými projektmi totiž v praxi môže mať za následok skutočnosť, že tento projekt unikne povinnosti posúdenia, hoci ako celok môže mať významné vplyvy na životné prostredie (pozri v tomto zmysle rozsudok Brussels Hoofdstedelijk Gewest a i., EU:C:2011:154, bod 36).

44 Túto požiadavku treba chápať so zreteľom na bod 3 prílohy III smernice 85/337, podľa ktorého sa prípadné významné vplyvy projektov musia zvážiť vo vzťahu ku kritériám uvedeným v odsekoch 1 a 2 tej istej prílohy, a najmä vzhľadom na pravdepodobnosť, rozsah, veľkosť, trvanie a reverzibilitu vplyvu tohto projektu.

45 Z tohto vyplýva, že vnútroštátnemu orgánu, ktorý overuje, či projekt musí byť predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, prislúcha preskúmať, aký dopad by tento projekt mohol mať spolu s inými projektmi. Táto povinnosť navyše nie je pri chýbajúcej špecifikácii obmedzená iba na projekty rovnakého druhu. Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, treba si v rámci tohto predbežného posúdenia položiť otázku, či vplyvy skúšobných vrtov na životné prostredie môžu byť z dôvodu vplyvov iných projektov závažnejšie než pri neexistencii týchto iných projektov.

46 Okrem toho treba pripomenúť, že potrebný účinok smernice 85/337 by totiž bol vážne narušený, ak by príslušné orgány členského štátu mohli pri rozhodovaní o otázke, či projekt podlieha povinnosti posúdenia jeho vplyvu na životné prostredie, ignorovať časť projektu, ktorá má byť vykonaná v inom členskom štáte (rozsudok Umweltanwalt von Kärnten, EU:C:2009:767, bod 55). Z rovnakých dôvodov nemôže posudzovanie vplyvov iných projektov závisieť od hraníc územia obce.

47 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať, že článok 4 ods. 2 smernice 85/337 v spojení s bodom 2 písm. d) prílohy II tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov hĺbkového vrtu, o aký ide vo veci samej, na životné prostredie môže vyplývať z tohto ustanovenia. Príslušné vnútroštátne orgány majú teda povinnosť osobitne preskúmať otázku, či vzhľadom na kritériá uvedené v prílohe III uvedenej smernice musí byť vykonané posudzovanie vplyvov na životné prostredie. V rámci toho treba predovšetkým preskúmať, či vplyvy skúšobných vrtov na životné prostredie môžu byť z dôvodu vplyvov iných projektov závažnejšie než pri neexistencii týchto iných projektov. Toto posudzovanie nemôže závisieť od hraníc územia obce.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Bod 14 prílohy I smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. apríla 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že skúšobný vrt, o aký ide vo veci samej, v rámci ktorého sa predpokladá skúšobná ťažba zemného plynu a ropy s cieľom určiť komerčnú hospodárnosť ložiska, nepatrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.**

2. **Článok 4 ods. 2 smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/31, v spojení s bodom 2 písm. d) prílohy II uvedenej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť vykonať posudzovanie vplyvov hĺbkového vrtu, o aký ide vo veci samej, na životné prostredie môže vyplývať z tohto ustanovenia. Príslušné vnútroštátne orgány majú teda povinnosť osobitne preskúmať otázku, či vzhľadom na kritériá uvedené v prílohe III smernice 85/337, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/31, musí byť vykonané posudzovanie vplyvov na životné prostredie. V rámci toho treba predovšetkým preskúmať, či vplyvy skúšobných vrtov na životné prostredie môžu byť z dôvodu vplyvov iných projektov závažnejšie než pri neexistencii týchto iných projektov. Toto posudzovanie nemôže závisieť od hraníc územia obce.**

Podpisy